

vymáhající věřitel přikázanou pohledávku sice za svého dlužníka, ale vlastním jménem, to jest v případě rozepře jest samostatnou stranou procesní a v exekučním řízení samostatným věřitelem vymáhajícím. Jinak slušelo ještě uvážiti, zda podle Šu 9 ex. ř. předložená, ale nedostatečná listina neměla býti stěžovateli vrácena podle §§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. řádu. Otázku tuto dlužno zodpověděti záporně, neboť onen nedostatek (potvrzení právní moci), nemůže býti považován za formální vadu, nýbrž jde tím o nedostatek náležitosti Šu 9 ex. ř., tudíž chybí hmotné předpoklady pro vymození požadované exekuce.

Čís. 4933.

Berní úřad má při rozvrhovém roku doložiti, že přihlášený nedoplatek dávky z majetku týká se prodaných nemovitostí a jaká byla jejich čistá hodnota 1. března 1919. Soud není povinen, ba ani oprávněn řízení v těchto směrech doplniti.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1925, R I 307/25.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané nemovitosti, přikázal soud první stolice ve výsadním pořadí bernímu eráru na dávce z majetku a přírůstku na majetku 17.047 Kč 80 h. Rekursní soud oné pohledávky bernímu úřadu nepřiznal, ježto z přihlášky berního úřadu k dražebnímu řízení není zřejmo a až do skončení rozdělovacího roku nebylo prokázáno, jakou čistou hodnotu měly nemovitosti do dražby dané dne 1. března 1919. Soud první stolice neměl proto dávku tuto v přednostním pořadí přikázati (§ 62 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor rekurentky, že stačilo, přihlásil-li berní úřad k rozvrhu nedoplatek dávky z majetku a z přírůstku na majetku a doložil přihlášku výkazem o tomto nedoplatku, ve kterém jest uvedena toliko výše dlužné dávky, aniž by byl podal výkaz o zjištěné čisté hodnotě prodaných nemovitostí, a rovněž názor, že rekursní soud, pokládal-li za nutné, zjistiti čistou hodnotu nemovitostí k přikázání přihlášeného nedoplatku na dani z majetku, měl dáti rozvrhové řízení v tom směru doplniti, není správným. Podle ustanovení Šu 210 ex. ř., platného pro nároky jak soukromých, tak veřejných osob, jest přihlášku, pokud doklad o pohledávce se již u soudu nenalézá nebo nárok není z veřejné knihy nebo ze zájemních neb jiných exekučních spisů zřejmým, doložiti listinami, nárok co do existence a způsobilosti k uspokojení prokazujícími. Podle Šu 62 zákona ze dne 6. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n. o dávce z majetku a přírůstku na majetku požívá tato dávka přednostního zástavního práva na nemovitostech jen do části, na nemovitosti připadající, a toliko nejvýše do 30% zjištěné čisté hodnoty nemovitostí. Z toho plyne jednak, že soud, by mohl přihlášenou dávku z majetku v přednostním

pořadí příkázati, musil znáti, pokud se týče míti vykázano, že přihlášený nedoplatek dávky z majetku a přírůstku na majetku týká se prodaných nemovitostí a jaká jest zjištěná hodnota těchto realit, dále z toho (§ 210 ex .ř.) vyplývá, že na berním úřadě bylo, by přihlášku v uvedených směrech doložil. Ježto se tak ani v přihlášce ani při rozvrhování jednání nestalo, právem podle §§ 210 a 214 ex. ř. nebyla dávka z majetku a přírůstku na majetku z nejvyššího pořadí příkázána. Dáti rozvrhové řízení ohledně dávky z majetku v uvedených směrech doplniti, nebyl rekursní soud nejen povinen, nýbrž ani oprávněn. To by znamenalo doplnění nedostatečné přihlášky, toto však podle §u 211 poslední odstavce ex. ř. po skončení rozvrhového roku není přípustno.

Čís. 4934.

Je-li nemovitost, na níž vázne pohledávka, ve spoluvlastnictví, jest věřiteli volno domáhati se v rozvrhovém řízení zaplacení celé pohledávky i tehdy, byla-li v exekuční dražbě prodána pouze ideální část nemovitosti.

V rámci úvěrové hypoteky nelze přiznati útraty řízení dražebního a rozvrhového, leč že byla pro ně zřízena zvláštní úvěrová hypoteka.

Útraty rozvrhového řízení (opravného prostředku do rozvrhového usnesení) nelze přiznati, leč že byla pro náklady ty zřízena zvláštní jistota.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1925, R I 308/25.)

Pro manžele T-ovy byla vložena na nemovitosti čís. 33 úvěrová pohledávka až do výše 1.000 Kč. Ku rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou polovinu nemovitosti čís. 33 přihlásili manželé T-ovi pohledávku 500 Kč (útraty to rozsudku 372 Kč 30 h a další útraty 127 Kč 70 h), již jim soud první stolice přikázal. Rekursní soud přikázal manželům T-ovým pouze polovinu útrat 186 Kč 15 h.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu manželů T-ových potud, že jim přikázal z nejvyššího podání 372 Kč 30 h. Útraty dovolacího rekursu nebyly přisouzeny.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění, pokud napadá usnesení rekursního soudu proto, že byla rekurentům na jejich kauční pohledávku do výše 500 Kč z přihlášených 372 Kč 30 h přirčena jen polovice. Stanovisko rekursního soudu, že rekurentům náleží jen polovina přihlášené pohledávky, protože kauční hypoteka vázne na celé usedlosti, ale prodána byla jen jedna její spoluvlastnická polovice, není správné. Z ustanovení §u 457 obč. zák. o zavinutosti zástavy se všemi jejími součástmi, z §u 238 ex. ř. a z §u 222 ex. ř. o simultanních hypotekách plyne naopak proti stanovisku rekursního soudu, že je-li zástava, na níž pohledávka vázne, ve spoluvlastnictví, jest věřiteli volno, z prodaného podílu žádati zaplacení po případě i celé pohledávky. Přihlásili-li tedy rekurenti k rozvrhu výtěžku za prodanou spoluvlastnickou polovinu